

grassen. Dauwdroppels parelden nog op de frisch-groene eikenbladen en schitterden in de zonnestraaltjes, die al tot openen lokten de gele sterren van havikskruid en hertschoot.

Als aarzelend vloog een hooibeestje rond. Zoo'n aardig, oranjegeel vlindertje met geogde vleugeltjes, dat van vroeg in 't voorjaar tot in den herfst dartelend fladdert langs boschrand en wegen.

Grillig wiekte het heen en weer als niet wetend, waar 't eerst neer te strijken op de als slaapdrongen langzaam openende bloemen. Juist wilde het naar 't scheen een poezig blauw zandklokje kiezen, toen een wesp aan kwam snorren en voor ik goed begreep wat ik zag, had de geelgestreepte roover 't hooibeestje gegrepen. Beiden vielen neer, toen trachtte de wesp met haar reeds bewegingloze prooi op te vliegen. Langzaam, moeilijk, vloog zij op, om dan weer neer te strijken. Het ging niet, de prooi was te omvangrijk. Zenuwachtig liep zij even om 't doode vlindertje heen als in kort beraad, dan pakte ze 't opnieuw en vlug knipten de sterke wespen-kaken de vier vlindervleugels, één voor één, dicht bij de inplanting door. Toen vloog zij opnieuw op met 't enkele vlinderlijfje en verdween snel als een roofvogel met z'n buit, over de toppen van 't hakhout. Overleg? Verstand? De oude vraag!

S. LEEFMANS.

DE SPRAAKVERWARRING IN DE SYSTEMATIEK DER PADDESTOELEN.

Wie zich met het determineren van paddestoelen afgeeft, zal gaarne voor meerdere zekerheid ook andere werken daarover naslaan en de beschrijving lezen, die daar van de soort, die hij meent gevonden te hebben, beschreven staat.

Dit is in de meeste gevallen een hopeloos werk, daar zeer vele soorten in 't Duits of in 't Frans een anderen latijns naam dragen, dan die ze in onze hollandsche boekjes voeren.

Nu we aan den vooravond staan van het oprichten ener Paddestoelvereniging (wat naam!) lijkt het me niet ondienstig, de schromelijkste verwarring te schetsen, die de overvloed van synoniemen veroorzaakt.

Ik las er eens iets over in een buitenlands tijdschrift.

Wij zullen enkele feiten aanhalen.

Een paddestoel genaamd: *Sarcosoma Möllerianum* O. Henning is dezelfde als: *Rhizina Spongiosa* Berk 1869 =

» *Thwaitesii* Berk 1875 =

Bulgaria trichophora Massee 1891.

Dit betekent: Berkeley, een der beste Mycologen ontving *Sarc. Möllerianum* van Cuba en beschreef hem in 1869 onder den naam van *Rhiz. Spongiosa*.

In 1875 ontving hij dezelfde soort van Ceylon, echter in ouderen staat, herkende de identiteit met de Cubaanse soort niet en noemde hem op nieuw *Rhizina Thwaitesii*. In 1891 kwam deze tropiese soort in handen van den Kustos aan het Koninklijk Museum te Kew en werd door hem, dien het Berkeleyse herbarium ter beschikking stond, opnieuw gedoopt als *Bulgaria trichophora*. Na 1890 noemde Hennings hem *Sarc. Möllerianum*.

Als de Zeer Gel. Heren, m'n heer Heimans! zulke flaters begaan, behoef ik heus niet boos te worden, als ik niet tot de soort komen kan. Een troost!

Een ander geval.

Discina pallidiorosea P. Henning = *Peziza rhytidia* Berk 1855 = *P. Campylospora* Berk 1855 = *Rhizina reticulata* Berk et Broome 1875 = *Pez. cinereo-nigra* Berk et Br. 1876. Dat zijn 5 verschillende namen!

De wonderbare *Dictyophora phalloidea* ontving er in den loop der jaren niet minder dan dertig!

Nog sterker is het volgende. In de literatuur over de Aardsterren (Geaster) heeft men te worstelen met 127 namen, die allen een eigen soort moeten benoemen. Wat zegt nu C. G. Lloyd, wiens geldelijke middelen hem veroorloofden alle Musea te bezoeken en wiens veelzijdige betrekkingen in de geleerde wereld hem een rijkdom van materiaal toevoerden? Na tienjarige studie, na nauwgezette bestudering aller nog bestaande originelen, na onderzoeking van honderden hem toegezonden soorten, na ruggespraak met de beste autoriteiten op mykologies gebied, kon hij zijn werk over het genus *Geaster* sluiten met het volgende resumé: »Ik heb alle in de voornaamste europese en amerikaanse musea aanwezige originelen nagegaan, buitendien meer levend materiaal verwerkt, dan in alle musea tezamen voorhanden is, toch kan ik de 127 namen tot 46 soorten terugbrengen, waarvan 17 nog beter als variëteiten konden opgevat worden.«

Dus: van de 127 meegesleepte namen waren 46 voldoende geweest. En dat nog wel bij 'n geslacht, waarvan de afmetingen flink groot zijn!

Mogen deze feiten een vingerwijzing zijn voor hen, die — hopen wij spoedig — zullen geropen worden tot samenstelling van 'n nieuw determineerboekje.

Laten 1°. zij het aantal soorten vooral niet te groot maken door allerlei variaties tot soort te verheffen en 2°. met synoniemen geven niet zuinig zijn.

Dan kunnen wij met inachtneming mijner vroeger gestelde eisen, een boekje verkrijgen, dat aan de meeste leden der Ned. Nat. Hist. Ver. voldoet.

De geleerden kunnen zich immers grotere buitenlandse werken over deze Herfstbloemen aanschaffen.

Denekamp, Junie '08.

J. B. BERNINK.

